

Слідчому судді
Київського районного суду
м. Харкова

КЛОПОТАННЯ

про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою

місто Харків

«03» квітня 2023 року

Слідчий СВ Харківського РУП №1 ГУНП в Харківській області старший лейтенант поліції Лебединець Вадим Олегович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22022220000002253 від 06 липня 2022 року, за ознаками кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України,-

ВСТАНОВИВ:

У провадженні СВ ХРУП №1 ГУ НП в Харківській області перебувають матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22022220000002253 від 06.07.2022 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Відповідно до повідомлення 6 відділу ГВ ЗНД Управління СВ України в Харківській області встановлено, що громадянин України Телятников Ігор Віталійович, 03.03.1966 р.н., 30.06.2022 добровільно зайняв посаду, пов'язану із виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, а саме виконуючого обов'язки голови тимчасової державної адміністрації Харківського району Харківської області та надає представникам ЗС РФ чи іншим військовим формуванням допомогу у підриивній діяльності проти України.

Постановою керівника Харківської обласної прокуратури Фільчакова Олександра Васильовича від 11.11.2022 року про доручення здійснення досудового розслідування іншому органу– органом досудового розслідування вказаного кримінального провадження було визначено СВ Харківський РУП №1 ГУНП в Харківській області.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни.

Згідно з ч. 1 ст. 4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території

застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Відповідно до ст. 33 вказаної Конвенції пограбування забороняються.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Представниками влади і Збройних Сил Російської Федерації, всупереч міжнародному правопорядку, нехтуючи державним суверенітетом України, з 20 лютого 2014 року розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У результаті указаних протиправних дій Російською Федерацією було тимчасово окуповано АР Крим, м. Севастополь, частини Донецької і Луганської областей України, де створені окупаційні адміністрації РФ.

Окупація указаних територій не принесла бажаних результатів, а тому представниками влади і ЗС РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням ЗС та інших військових формувань РФ.

З огляду на викладене, між державами РФ та Україна з 20 лютого 2014 року триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

24 лютого 2022 року о 5 годині Збройними Силами РФ здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України та цивільним об'єктам, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період із 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі та поранення цивільних осіб, у тому числі жінок і дітей, знищення та пошкодження сотень цивільних об'єктів.

Так, після незаконного вторгнення на територію України збройних сил Російської Федерації, тобто після 24.02.2022 у невстановлений досудовим розслідуванням дату та час, у громадянина України Телятнікова Ігоря Віталійовича, 03.03.1966 р.н., виник прямий умисел, направлений на добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, а саме в тимчасовій цивільній адміністрації Харківського району Харківської області.

У подальшому Телятников І.В., перебуваючи на території смт. Козача Лопань, Дергачівської територіальної громади, Харківського району, Харківської області, не пізніше 05.07.2022 у невстановлений досудовим розслідуванням дату та час, діючи умисно та усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, реалізуючи свій прямий умисел, добровільно надав згоду представникам окупаційної адміністрації РФ на призначення його на посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконних органах

влади, створених на тимчасово окупованій території смт. Козача Лопань, Дергачівської територіальної громади, Харківського району, Харківської області.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що 05.07.2022 відповідно до наказу № УГ-27/22, головою тимчасової цивільної адміністрації (Ганчевим В.К.), Телятникова Ігоря Віталійовича призначено на посаду в.о. голови тимчасової цивільної адміністрації Харківського району Харківської області з дислокацією голови у смт. Козача Лопань, Дергачівської територіальної громади, Харківського району, Харківської області.

На вказаній посаді, Телятников І.В. здійснював організаційно-розпорядчі функції у незаконних органах влади, всебічно співпрацюючи з окупаційною адміністрацією.

Відповідно до наказу № УГ-78/22 від 02.09.2022, головою військово-цивільної адміністрації (Ганчевим В.К.), Телятников Ігоря Віталійовича звільнено з посади в.о. голови тимчасової цивільної адміністрації Харківського району Харківської області.

У зв'язку із викладеним, в період часу з 05.07.2022 по 02.09.2022, Телятников І.В. виконував організаційно-розпорядчі функції, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, а саме перебував на посаді в.о. голови тимчасової цивільної адміністрації Харківського району Харківської області з дислокацією голови у смт. Козача Лопань, Дергачівської територіальної громади, Харківського району, Харківської області.

У зв'язку з викладеним, згідно вимог та в спосіб передбачений ст. ст. 42, 135, 276 - 278 КПК України 20.03.2023 було складено та о 15 год. 00 хв. слідчим за погодженням із процесуальним керівником у кримінальному провадженні повідомлення про підозру громадянину України Телятникову Ігорю Віталійовичу, 03.03.1966 р.н.зач. 5 ст. 111-1 КК України, тобто добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресората здійснено виклик Телятникова І.В. до Київської окружної прокуратури м. Харкова на «29», «30» та «31» березня 2023 для вручення Телятникову І.В. повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, допиту в якості підозрюваного, які були розміщені у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження - газеті «Урядовий кур'єр», випуск та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора у розділі «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування»

Разом із тим, 03.04.2023 на підставі постанови видано доручення про надання безоплатної вторинної правової допомоги від 03.04.2023, згідно якого регіональним центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги підозрюваному Телятникову І.В. у кримінальному провадженні призначено захисника Крутько Сергія Сергійовича (свідоцтво №2137 від 13.09.2017 року (місце здійснення адвокатської діяльності – місто Харків).

Повідомлення про підозру та повістки про виклик були також вручені захиснику.

Будучи повідомленим про виклики у спосіб, передбачений кримінальним процесуальним законодавством, підозрюваний Телятников І.В. до Київської окружної прокуратури м. Харкова, відповідно до повісток 29-31.03.2023, не з'явився, про поважні причини неприбуття не повідомив, що свідчить про його

переховування від органів слідства з метою ухилення від кримінальної відповідальності.

Згідно інформації заступника начальника управління СБУ в Харківській області в якому зазначено, що в ході виконання доручення, відпрацювання кола осіб на деокупованій території, було встановлено, що Телятников І.В., 03.03.1966 р.н., після деокупації смт. Козача-Лопань, Харківської області, закінчив співпрацю із окупаційною адміністрацією та залишив територію України поза межами контрольно-пропускних пунктів та перебуває станом на сьогодні на території м. Белгород, Російської Федерації, що відповідно до Постанови ВРУ «Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором» № 129-VIII від 27.01.2015 року, беручи до уваги Статут ООН та Резолюцію Генеральної Асамблеї ООН 3314 "Визначення агресії" від 14 грудня 1974 року, визнана державою-агресором, де займається комерційною діяльністю в якості керівника однієї з юридичних осіб, заснування якої відбулось ще у 2014 році Телятниковим І.В.

Постановою слідчого від 03.04.2023, на підставі ст. 281 КПК України, кримінальне провадження відносно підозрюваного Телятникова І.В. було зупинене, а підозрюваного оголошено у розшук, проведення якого доручено відповідним підрозділам УСБУ в Харківській області.

В ході досудового розслідування було зібрано достатньо доказів, які вказують на факт вчинення Телятниковим І.В. вищезазначеного кримінального правопорушення, яке кримінальним кодексом України віднесено до злочинів проти основ національної безпеки України та свідчать про наявність вини, а саме:

- протоколами допитів свідків – Свічка К.О., Радченко В.М., Доропєй Л.М., Шепелевої Т.М., Бондаренко Є.М., Твердохліб В.Г., Абулдаєвим О.А., Кірієнко В.І., Семенової А.М., Лізогубова І.О., Солодовніков Д.Ю., які повідомили про обставини вчиненого кримінального правопорушення, підтвердили факт виконання організаційно-розпорядчих функцій Телятниковим І.В.;

- протоколом огляду місця події від 01.02.2023 року, в ході якого було вилучено накази про призначення та звільнення з посади в.о. голови тимчасової цивільної адміністрації Харківського району Харківської області окупаційної адміністрації тимчасово окупованої території Харківської області.

- висновком експерта №СЕ-19/121-23Є/3036-ДД від 20.02.2023.

- іншими матеріалами кримінального провадження у своїй сукупності;

Метою застосування запобіжного заходу є забезпечення виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього процесуальних обов'язків, а також запобігання спробам:

- 1) переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду;
- 2) знищити, сховати або спотворити будь-яку із речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення;
- 3) незаконно впливати на потерпілого, свідка, іншого підозрюваного, обвинуваченого, експерта, спеціаліста у цьому ж кримінальному провадженні;
- 4) перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином;
- 5) вчинити інше кримінальне правопорушення чи продовжити кримінальне правопорушення, у якому підозрюється, обвинувачується.

Підстави застосування запобіжного заходу відносно підозрюваного Телятнікова І.В. обґрунтовуються запобіганням ризиків, передбачених п. 1, 2, 3, 5 ч. 1 ст. 177 КПК України, це підтверджується:

1. Телятніков І.В. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, за що КК України передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна, усвідомлюючи даний факт, будучи належним чином повідомленим про підозру у вчиненні вказаного кримінального правопорушення, Телятніков І.В., з метою уникнення покарання переховується від органу досудового розслідування та суду, що вказує на наявність ризику, передбаченого п. 1 ч. 1 ст. 177 КПК України.
2. За відсутності дії зазначеного запобіжного заходу або застосування більш м'якого запобіжного заходу Телятніков І.В. може знищити, сховати або спотворити речі та інформацію, які можуть зберігатись у останнього в місцях його перебування, речей, які можуть бути речовими доказами, що підтверджують причетність підозрюваного до вчинення вказаного та інших кримінальних правопорушень які кримінальним кодексом України віднесені до злочинів проти основ національної безпеки України та речей до теперішнього часу не вилучені, та відповідно не долучені до матеріалів кримінального провадження, що свідчить про наявність ризику, передбаченого п. 2 ч. 1 ст. 177 КПК України.
3. Телятніков І.В. може незаконно впливати на свідків. Без застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою підозрюваний буде мати можливість здійснювати тиск на свідків, оскільки, згідно за матеріалами кримінального провадження, останній має реальну можливість зв'язуватись зі особами, які були допитані в якості свідків у вказаному кримінальному провадженні; клопотання із зазначенням часткових, але достатніх для розуміння підозрюваного анкетних даних свідків були опубліковані у загальнодоступних (у т.ч. державних) ресурсах та є відкритими для ознайомлення будь-якою особою, що може спонукати підозрюваного до здійснення незаконного тиску на свідків та потерпілого з метою зміни останніми показань, що вказує на наявність ризику передбаченого п. 3 ч. 1 ст. 177 КПК України.
4. Крім того, Телятніков І.В. може вчинити новий злочин, особливо проти основа національної безпеки України, оскільки останній публічно, активно підтримував окупаційну адміністрацію тимчасово окупованої території України, перебував на керівних посадах під протекторатом окупаційної влади, зробив свій вибір свідомо, розуміючи безальтернативність його подальшої адаптації у соціально-правове життя на території України в якості громадянина держави, що вказує на наявність ризику, передбаченого п. 5 ч. 1 ст. 177 КПК України.

Наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення слід розуміти як наявність «розумної підозри», тобто добросовісного, оснований на сукупності наявних на даний момент доказів припущення про вчинення цієї особою кримінального правопорушення. Ступінь доведеності підозри, обвинувачення на цьому етапі провадження не є обставиною, що впливає на обрання запобіжного заходу, оскільки встановлення того, вчинила чи не вчинила особа кримінальне правопорушення, є завданням подальшого провадження, сприяти якому й покликаний запобіжний захід, що обирається.

У розумінні практики Європейського суду з прав людини, тяжкість покарання не є самостійною підставою для утримання особи під вартою, проте таке обвинувачення у сукупності з іншими обставинами збільшує ризик втечі настільки,

що його неможливо відвернути, не взявши особу під варту. У справі «Ілійков проти Болгарії» № 33977/96 від 25.07.2001 Європейський суд з прав людини зазначив, що «суворість передбаченого покарання є суттєвим елементом при оцінюванні ризику повторного вчинення злочинів». Тяжкість покарання, що загрожує Скляру Д.О. разі визнання його винним, з огляду на вірогідність переховування від органів досудового розслідування, знищити, сховати або спотворити речі та інформацію, незаконний вплив на потерпілого та свідків, вчинення іншого кримінального правопорушення, підтверджують існування ризиків, передбачених ст. 177 КПК України. Всі інші питання – фактичні обставини кримінального провадження, питання винності чи не винності в скоєні злочину, а також питання відносності та допустимості доказів вирішуються під час іншої стадії кримінального процесу – судового провадження під час розгляду справи по суті в суді першої інстанції. Встановлення того, вчинила чи не вчинила особа злочин, є завданням подальшого провадження, сприяти якому й покликаний запобіжний захід, про обрання якого слідчим та прокурором заявлено клопотання.

Наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення слід розуміти як наявність «розумної підозри», тобто добросовісного, оснований на сукупності наявних на даний момент доказів припущення про вчинення цієї особою кримінального правопорушення. Ступінь доведеності підозри, обвинувачення на цьому етапі провадження не є обставиною, що впливає на обрання запобіжного заходу, оскільки встановлення того, вчинила чи не вчинила особа кримінальне правопорушення, є завданням подальшого провадження, сприяти якому й покликаний запобіжний захід, що обирається.

Такі ж висновки містяться у п. 48 рішення «Чеботарь проти Молдови» №35615/06 від 13.11.07 де Європейський Суд з прав людини зазначив: «Суд повторює, що для того, щоб арешт по обґрунтованій підозрі був виправданий у відповідності з статтею 5 & 1(с), поліція не зобов'язана мати докази, достатні для пред'явлення обвинувачення, ні в момент арешту, ні під час перебування заявника під вартою. Також не обов'язково, щоб затримані особи були, по кінцевому рахунку, пред'явленні обвинувачення або щоби особа була піддана суду. Метою попереднього тримання під вартою є подальше розслідування кримінальної справи, яке повинно підтвердити або розвіяти підозру, яка є підставою для затримання».

У кожному випадку, як підкреслює Європейський суд з прав людини, суд своїм рішенням повинен забезпечити не тільки права обвинуваченого, а й високі стандарти охорони загальносупільних прав та інтересів (п. 35 рішення ЄСПЛ №12369/86 від 26.06.1991 «Летельє проти Франції»). Відповідно до позиції ЄСПЛ рішення «Шалімов проти України» від 04.04.2010 заява №20808/02, п.50. ECHR 2010, «тримання під вартою може бути виправданим у тій чи іншій справі лише за наявності специфічних ознак того, що цього вимагають істинні вимоги публічного інтересу, які, незважаючи на існування презумпції невинуватості, переважають правило поваги до особистої свободи» (справа «Лабіта проти Італії», заява №26772/95, п.153, ECHR 2000IV, справа «Харченко проти України»).

Відповідно до ч. 4 ст. 183 КПК України слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, має право не визначити розмір застави у кримінальному провадженні

стосовно підозрюваного, обвинуваченого, який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, що підтверджується матеріалами кримінального провадження, а саме матеріалами складеними за результатом виконання доручення слідчого, допитами свідків Лізогубова І.О., Солодовнікова Д.Ю.;

Відповідно до ч. 6 ст. 193 КПК України слідчий суддя, суд розглядає клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та може обрати такий запобіжний захід за відсутності підозрюваного, обвинуваченого лише у разі доведення прокурором наявності підстав, передбачених статтею 177 цього Кодексу, а також наявності достатніх підстав вважати, що підозрюваний, обвинувачений виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або оголошений у міжнародний розшук. У такому разі після затримання особи і не пізніше як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження слідчий суддя, суд за участю підозрюваного, обвинуваченого розглядає питання про застосування обраного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його зміну на більш м'який запобіжний захід, про що постановляє ухвалу.

Відповідно до ч. 4 ст. 197 КПК України у разі постановлення слідчим суддею, судом ухвали про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою стосовно підозрюваного, обвинуваченого на підставі частини шостої статті 193 цього Кодексу строк дії такої ухвали не зазначається.

З урахуванням доведеності обґрунтованої підозри та фактичних обставин вчинення кримінального правопорушення, його тяжкості, орган досудового розслідування приходить до висновку, що для досягнення цілей, визначених ст. 177 КПК України, відносно підозрюваного має бути обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою без права внесення застави, оскільки жоден з більш м'яких запобіжних заходів не зможе запобігти вищезазначеним ризикам.

На підставі викладеного вважаю, що інші більш м'які запобіжні заходи не зможуть забезпечити виконання підозрюваним процесуальних обов'язків і його належну поведінку.

Беручи до уваги, що Телятников І.В. вчинив умисний тяжкий злочин проти основ національної безпеки України, може переховуватись від органу досудового розслідування (суду); знищити, сховати або спотворити будь-яку із речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення; незаконно впливати на свідків у даному кримінальному провадженні та можливість вчинити інше кримінальне правопорушення - все це свідчить про неможливість запобігання ризикам, передбаченим п.п. 1, 2, 3, 5 ч. 1 ст. 177 КПК України шляхом застосування більш м'яких запобіжних заходів.

Підставою застосування запобіжного заходу є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, порушення умов раніше застосованого запобіжного заходу, а також наявність ризиків, які дають достатні підстави слідчому судді вважати, що підозрювана може здійснити дії, передбачені ч. 1 ст. 177 КПК України.

Відповідно до пункту 4 частини 2 статті 183 КПК України запобіжний захід у вигляді тримання під вартою може бути застосований до раніше не судимої особи, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні злочину, за який законом передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк понад п'ять років.

Враховуючи особу підозрюваного, ступінь тяжкості вчиненого ним кримінального правопорушення, те, що вчинений підозрюваним злочин відноситься до розділу основ національної безпеки України; може впливати свідків; залишив територію України з метою уникнення кримінальної відповідальності; запобігання ризикам, зазначеним у клопотанні, шляхом застосування більш м'яких запобіжних заходів не можливо.

На підставі вищевикладеного є достатні підстави вважати, що забезпечити належну поведінку підозрюваного та запобігти вищезазначеним ризикам можливо лише шляхом застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою без права внесення застави, керуючись ст. ст. 36, 131, 132, 176 - 178, 182, 183, 184, 193, 194, 200 КПК України, -

ПРОШУ:

Застосувати до підозрюваного у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за 22022220000002253 від 06.07.2022 за ознаками складу кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, **Телятнікова Ігоря Віталійовича, 03.03.1966 р.н., уродженця м. Харкова**, який станом на теперішній час фактично проживає на території м. Белгород, РФ, у вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України запобіжний захід у вигляді тримання під вартою у Державній установі «Харківський слідчий ізолятор», яка розташована за адресою: 61093, м. Харків, вул. Полтавський Шлях, 99, без права внесення застави.

Додатки:

1. копії матеріалів на _____ арк..

Слідчий слідчого відділу Харківського РУП №1
в Харківській області
старший лейтенант поліції

Вадим ЛЕБЕДИНЕЦЬ

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор Київської окружної
прокуратури м. Харкова

Антон ЛАЗАРЄВ

З матеріалами, доданими до клопотання, ознайомлений в повному обсязі

Захисник _____

Копію клопотання отримав

Захисник _____

«__» _____ 2023